Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35145
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

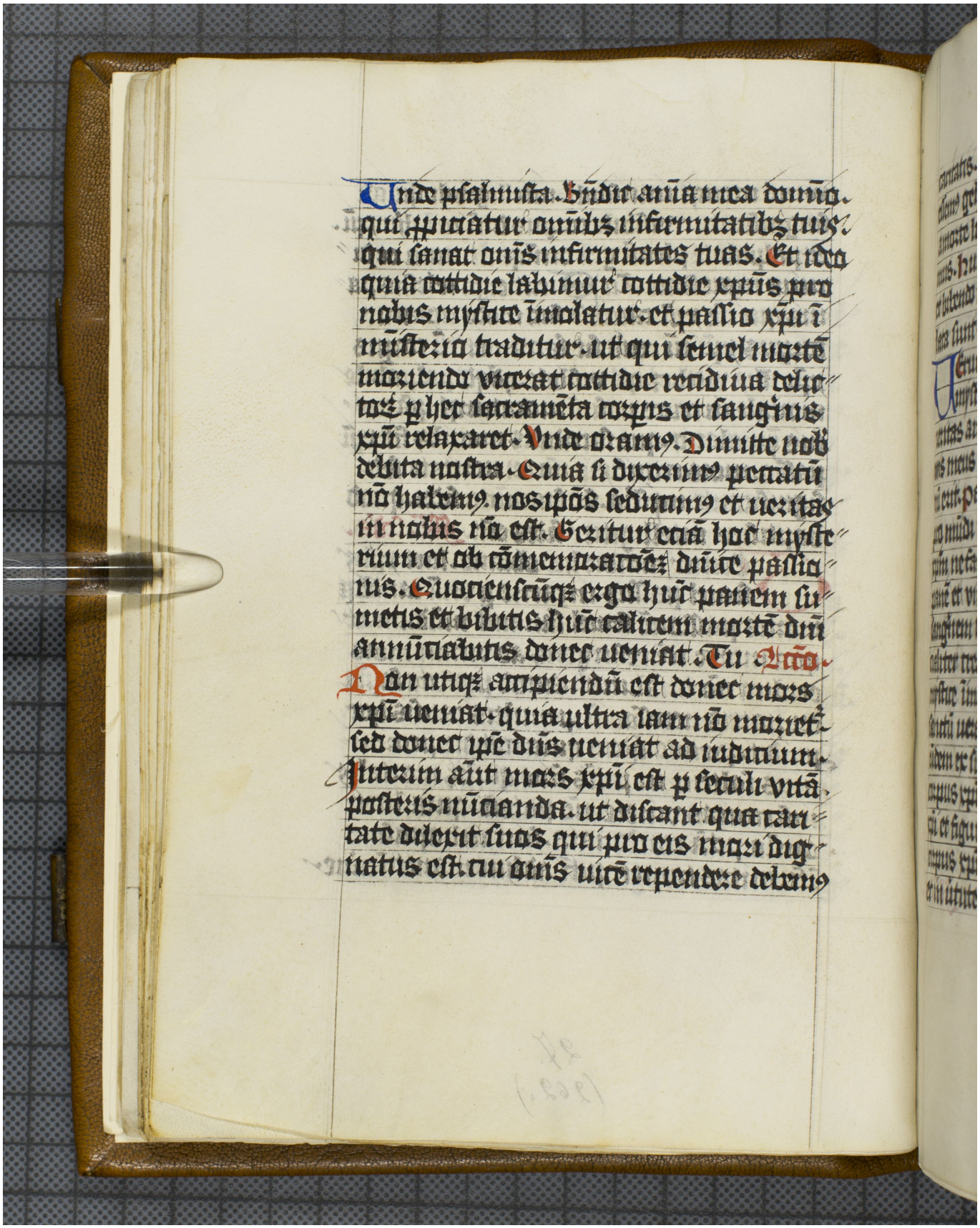

Unde psalmista. Bñdic aīa mea domīo.
qui ꝓpiciatur omībꝫ infirmitatibꝫ tuis.
qui sanat omīs infirmitates tuas. Et ideo
quia cottidie labimur cottidie xp̄us pro
nobis mystice īmolatur. et passio xp̄i ī
mīsterio traditur. ut qui semel mortē
moriendo vicerat cottidie recidiua delic
torꝫ ꝑ hec sacramēta corꝑis et sanguīnis
xp̄i relaxaret. Unde oramꝰ. Dimitte nob̄
debita nostra. Quia si dixerimꝰ peccatū
nō habemꝰ. nos ipōs seducimꝰ et ueritas
in nobis nō est. Geritur etiā hoc myste
rium et ob cōmemoracōēꝫ dn̄ice passio
nis. Quociensc̄ūqꝫ ergo hūc panem su
metis et bibitis hūc calicem mortē dn̄i
annūciabitis donec ueniat. Tu Ꝛcō.
Non utiqꝫ accipiendū est donec mors
xp̄i ueniat. quia ultra iam nō morietꝫ.
sed donec ipē dn̄s ueniat ad iudicium.
Interim aūt mors xp̄i est ꝑ seculi vitā
posteris nūcianda. ut discant qua cari
tate dilexit suos qui pro eis mori dig
natus est. cui omīs uicē rependere debemꝰ